

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Instrvctio R. P. Bartholomæi Riccii Societatis Iesv
Theologi De Modo Recte Meditandi De Rebus Divinis**

Ricci, Bartolomeo

Mogvntiæ, 1605

Quod exercitio præsentiaë divinæ, lætitia & sonsolatio spiritualis
obtineatur. Cap. VI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59608)

municat aliis. Quare merito dixit Sapiens.
*Eccle. 14. Beatus vir, qui in sapientia morabitur, & in
 sensu cogitabit circumspeditionem Dei.*

*Quod exercitio presentia diuina,
 lætitia & consolatio spiritualis
 obtineatur.*

C A P. VI.

*Tract. 5.
 p. 2. c. 13.
 & 14.*

AD continuandum vitæ spiritualis cur-
 sum non exiguum momentum habet,
 gaudiū spirituale, vt alibi fusius docuimus:
 quod ab omnibus Dei seruis maiorem in
 modum expetitur, & in summo pretio ha-
 betur. Hoc verò tam salutare & spirituale
 bonum imprimis sancto diuinæ presentia
 exercitio & comparatur & conseruatur.
 Quemadmodum enim qui magnū aliquod
 discrimen fortunarum, vitæue adiit, vehe-
 menter recreatur, si spectandum se offerat
 illi quispiam, à quo tanto discrimine eximi
 possit. similiter, sicut, qui audit & cogno-
 scit vocem magni amici, quem annis mul-
 tis non viderit, magna lætitia perfunditur,
 si eum coram videre queat: sic anima serui
 Dei,

Dei, dum cogitat, quâris in hoc exilio circumsepta sit periculis atq; ærumnis vbi oculos mentis conuerterit in Deum immensa bonitate præditum, animaduertitq; eum sibi præsentē assistere, paratissimū ad porrigendum auxiliū, vt ex suis ærumnis emergat, mirificè lætatur, & exultat, & magna cōsolatione per sanctas diuinæ inspirationis voces cor suum affici sentit.

REX Iosias, quoniam populum Dei multis beneficiis affecerat, & cultum diuinum impensè promouerat, iucundissimam nominis sui apud posteros reliquit memoriam. *Memoria Iosia*, inquit Ecclesiasticus, *in compositione odoris facta opus pigmentarii. In omni ore quasi mel indulcabitur eius memoria, & sicut musica in conuicio vini.* S. Bernardus de se confitetur, cum primum in religionem esset ingressus, se vel solo conspectu magnorum victorum spiritualium, vel etiam recordatione eorundem, si forte longius abfuisent, vel vita defuncti essent tantopere exultasse, vt mens quidem omni deuotionis suauitate completeretur, oculi verò à lacrymis se continere non possent. Si igitur aspectus vel memoria hominis iusti tanto gaudio aliquem perfundit,

6. 49.

Serm. 14.
in Cant.

eo quod videatur sibi videre virtutes, & dona cœlestia, quibus ille fuit à Deo ornatus, quid non faciet spiritalis intuitus, & recordatio Dei, qua anima contemplatur in eo infinitam bonitatem & pulchritudinem, aliasq; perfectiones? Quod non gaudium, quam non consolationem, & intimam deuotionis suauitatem serui Dei anima plenis buccis hauriret?

Commemoratur Simeon Metaphrastes, S. Gregorium Episcopum Agrigentinum in Sicilia, dum esset adolescens, profectum Hierosolymam vt veneraretur loca sancta, ac tempore Quadragesimæ secessisse in quoddam Palestinæ monasterium, ibique vidisse monachos rara in Deum religione præditos, quorum alii in diuinarum rerum commentatione à terra in altum attollerentur, alii fontes lacrymarum inter precandum effunderent, atque in vitæ puritate, morumq; honestate viderentur angeli. Quibus exemplis iuuenis permotus cœpit pudore ingenti suffundi, abicere se & amare superioris vitæ suę errata deplorare. Prefectus monasterio Pater animaduertens ex vultu eiusdem mœrorem, existimansque id euenisse, quod longius à patria, amicisq; abesset, adiuncto sibi alio monacho remo-

tis atq;

tis arbitris sic affari cœpit dictum Gregorium. Fili, ne animum nimio mœrore obruas, confide in Deo, breui patebit reditus in solum natale. Sed respondit adolescens. Non ea causa mei mœroris est, quod longè absim à conspectu meorum: sola enim præsentis ubiq; Dei contemplatio ad illum remouendum mihi satis est: dum enim cogito me continuo in eius versari conspectu, satis solatii accipio: id verò, vnum me contristat, quod hactenus non instituerim vitam homine Christiano & verè pio dignam. Hoc responso accepto Patres, ab eo digressi sunt, arbitrati non indigere eum sua consolatione, quandoquidem tali exercitationi deditus tã perfectus sit, vt possit etiam solari alios.

IUDAS Machabeus, rei bellicæ gloria *2. Mach.*
 clarus cum milite suo prælium initurus, is, quoniam Deum præsentem contemplabatur, tanto cum gaudio & alacritate in hostem ruebat, vt quamuis pauci, quamplurimos opprimerent. Vnde S. Scriptura sic loquitur. Iudas, & qui cum eo erant, inuocato Deo, per orationes congressi sunt, manu quidem pugnantes, sed Dominum cordibus orantes prostrauerunt non minus triginta quinque millia, præsentia Dei magnifice delectati. Hæc

Hæc & alia præstantissima sunt huius diuini exercitii emolumenta, hi sunt admirandi fructus, quos in animis producit viua numinis diuini præsentis consideratio. Conetur ergo seruus Dei hoc exercitium vsurpare quouis tempore & loco. Quoties & noctu euigilabit illico animæ oculos sustollat ad contemplantam præsentem diuinam maiestatem, versetur cum illa tanquam amantissimo parente. Idem faciat cum mane è lecto surrexerit. Quod si per publicas vias incedendum, oculos corporales modestè in terram demissos teneat, spirituales verò animi in Deum erigat. Quoties colloquia instituet, vel negotia tractabit cum hominib. vnum considerationis oculum defigat in res de quibus loquitur, alterum verò coniciat in Deum, & eius fauorem impleret. Si in morbum incidat grauem, vt consuetum orationum pensum persoluere nequeat, ne angatur, sed earum loco crebrius cor suum ad Deum eleuet, inuocando illum, & desideria sua illi exponendo, atq; hoc vnico labore, sit contentus & quietus: sic enim supplebit omnium Meditationum longiorum, aliorumque operum bonorum, quæ requirunt integras corporis vires,

defe-

defectum Sic faciebat sanctus ille propheta cum diceret *Nomen tuum, & memoriale tuum in desiderio anima. Anima mea desiderauit te in nocte: sed & spiritu meo in precordiis meis de mane vigilabo ad te.* Isa. 26.

In hoc sancto exercitio voluntatis affectum iungendum esse cum consideratione intellectus.

C A P. VII

IN hoc sacro, diuinoque exercitio, non solum intellectus occupandus est in contemplanda diuina præsentia, verum etiam voluntas, ut affectu in eam feratur, eamque quasi complectatur. Et quoniam voluntatis actiones in hoc exercitio principem locum tenent, speciatim declarabimus, cuiusmodi actiones sint, & quomodo exerceri debeant. Nam, ut ait S. Bonauentura, sunt quasi motus, & inflammata cordis desideria, quibus anima anhelat ad perfectam in amore cum Deo unionem, igniti mentis affectus, viua interioris hominis suspiria, quibus inuocat, prouocat, commouetque diuinam maiestatem; ut se ad consummatam

In epist. 25. memorab. c. 22. Et myst. theol. vis. tertia.